

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2To/10/2019
Identifikačné číslo spisu: 9519100162
Dátum vydania rozhodnutia: 25. augusta 2020
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:9519100162.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Martina Piovartsyho, v trestnej veci obžalovaného Mgr. H. H. pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25. augusta 2020 v Bratislave, o odvolaní prokurátora Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 20. augusta 2019, sp. zn. BB-4T/21/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku rozsudok Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 20. augusta 2019, sp. zn. BB-4T/21/2019, sa zrušuje.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec sa vracia súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

O d ô v o d n e n i e

I.
Konanie pred súdom I. stupňa

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len „prvostupňový súd“ alebo „Špecializovaný trestný súd“) z 20. augusta 2019, sp. zn. BB-4T/21/2019, bol obžalovaný Mgr. H. H. podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby pre skutok obžalobou právne kvalifikovaný ako prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 16. júna 2017 v čase o 07.29 hod. v Košiciach na ul. F. č. XXX/XX v priestoroch výcvikového zariadenia, ktoré sa nachádza na prízemí budovy ubytovne Policajného zboru poskytol úplatok vo forme 2 fliaš vína C. M. a G. P. v postavení odborných referentov špecialistov Výcvikového zariadenia vodičov oddelenia autodopravy Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Centra podpory Košice za to, že mu umožnili vykonať testy v rámci zdokonaľovacieho špeciálneho výcviku mimo oficiálne stanoveného plánu školení na II. štvrťrok 2017, pričom mu umožnili vyplniť testy

nepovolenými pomôckami, a týmto konaním mu výrazne uľahčili splnenie podmienok pre vydanie povolenia na vedenie služobných motorových vozidiel.

V odôvodnení tohto rozsudku Špecializovaný trestný súd poukázal na to, že obžalovaný Mgr. H. H. spáchanie trestnej činnosti v plnom rozsahu poprel, resp. uviedol, že je pravdou, že C. M.Š. a G. P. odovzdal dve fľaše presne nezisteného alkoholu, avšak motiváciou jeho konania nebolo zaobstaranie si neoprávnenej výhody vo forme použitia nepovolených pomôcok pri vyplnení testu alebo osobitného určenia termínu stanoveného plánu školenia. Svoje konanie motivoval tým, že v čase konania testov bol zaradený v misii v Moldavsku a preto považoval za normálne, že kolegom donesie alkohol vyrobený v tejto krajine na ochutnanie, čo nevykonával len vo vzťahu k týmto dvom inštruktorom, ale aj vo vzťahu k ďalším kolegom. Svedkovia C. M. a G. P. využili svoje právo a odmietli vypovedať. Jedným z relevantných dôkazov v predmetnej trestnej veci bol zvukový a obrazovo-zvukový záznam z 15. júna 2017 a 16. júna 2017, pričom Špecializovaný trestný súd konštatoval, že zvukový záznam z 15. júna 2017, v ktorom obžalovaný telefonuje C. M. a dohovára si s ním termín preskúšania, nevykazuje žiadne náznaky korupčného správania. Špecializovaný trestný súd pritom poukázal na to, že telefónne číslo získal obžalovaný od nadriadeného, na preskúšanie bol pozvaný práve C. M. a vzhľadom na to, že aj objektívne bolo preukázané, že príslušníci misií sa nemali kedy a od koho dozvedieť o termínoch prípadných školení, nepovažoval Špecializovaný trestný súd takýto postup svedka C. M. za neštandardný. Podľa Špecializovaného trestného súdu preto nebolo preukázané, že by týmto postupom svedok M. zvýhodnil obžalovaného v poskytnutí termínu, pretože v tomto čase ani o žiadnych fľašiach nevedel. Ani vyhodnotením obrazovo-zvukového záznamu zo 16. júna 2017 z kancelárie č. X na F. ulici v Košiciach nie je podľa Špecializovaného trestného súdu možné konštatovať, že by obžalovaný poskytol dve fľaše nezisteného alkoholu v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu, teda v súvislosti s vyplňaním testu z pravidiel cestnej premávky a interných predpisov. Z obrazovo-zvukového záznamu je podľa Špecializovaného trestného súdu jasné, že obžalovaný Mgr. H. H. vybral z ruksaku dve fľaše s alkoholom, ktoré položil na gauč, následne inštruktorom hovoril, aby si tento alkohol zobrali, aby okoštovali, že je to moldavský miestny alkohol a treba ho vyskúšať. Špecializovaný trestný súd v tejto súvislosti poukázal na to, že v súvislosti s ponúknutím alkoholu nepadlo zo strany inštruktorov ani obžalovaného žiadne slovo o zvýhodnení, o poskytnutí nejakej pomoci, resp. úľav. Naopak, zo záznamu vyplýva, že inštruktori požadovali od obžalovaného všetky doklady potrebné na účely preskúšania, pričom je zrejmé, že vyhotovili aj fotokópie týchto dokladov a kládli obžalovanému otázky za účelom získania všetkých informácií potrebných pre vykonanie tohto zdokonaľovacieho špeciálneho výcviku. Zo samotného správania sa inštruktorov a obžalovaného pri vyplňaní testu pritom podľa Špecializovaného trestného súdu nevyplýva, že by svedok M. poskytol obžalovanému nepovolené pomôcky. Podľa Špecializovaného trestného súdu je zrejmé, že svedok pečiatkoval niektoré dokumenty, vyhotovoval fotokópie týchto dokumentov a niečo ukazoval na listinách, ktoré boli pred obžalovaným Mgr. H. H. položené. Z obrazovo-zvukového záznamu je pritom podľa Špecializovaného trestného súdu vidieť, že obžalovaný mal pred sebou aj listiny, ktoré odovzdal svedkovi M. po príchode do kancelárie, pričom vo vzťahu k ostatným listinám, ktoré sa pred obžalovaným nachádzali, sa možno len domnievať, o aké listiny išlo. Podľa názoru Špecializovaného trestného súdu bolo preukázané len to, že obžalovaný vyplňal test, ktorý potom odovzdal, pričom podľa súdu neobstojí tvrdenie obžaloby, že vyplňanie testu zabralo obžalovanému približne len 1 minútu 30 sekúnd, pretože ak obžalovaný v minulosti opakovane tento test vyplňal, nie je podľa súdu problém to za taký krátky čas stihnúť. Špecializovaný trestný súd v tejto súvislosti dodal, že počas celého tohto správania sa obžalovaného a oboch inštruktorov boli neustále otvorené dvere do kancelárie, fľaše, ktoré obžalovaný doniesol, boli relatívne dlhú dobu položené na gauči a podľa názoru Špecializovaného trestného súdu ak by išlo o korupčné správanie, všetci zainteresovaní by sa správali inak. Špecializovaný trestný súd dodal, vo vzťahu k obrazovo-zvukovému záznamu zo 16. júna 2017 v čase od 13:46:36 do 13:56:43, nemal žiaden dôkaz o tom, že išlo práve o fľaše, ktoré obžalovaný Mgr. H. H. poskytol. V konečnom dôsledku samotné správanie oboch inštruktorov pri odchode z kancelárie podľa Špecializovaného trestného súdu nepreukazovalo to, že by mali nejaké fľaše prijať práve v súvislosti s vyplňaním testov.

Špecializovaný trestný súd je toho názoru, že v konaní obžalovaného Mgr. H. H. absentuje jeden z rozhodujúcich obligatórnych pojmových znakov objektívnej stránky prečinu podplácania, a to príčinná

súvislosť medzi poskytnutím dvoch fliaš inštruktorom a poskytnutím neoprávnenej výhody z ich strany. Podľa Špecializovaného trestného súdu nebolo preukázané zvýhodnenie obžalovaného v umožnení vykonať testy 16. júna 2017, taktiež nebolo preukázané, že by testy vykonával pomocou nedovolených pomôcok, ktoré by mu poskytol svedok M., pričom ani celkové správanie všetkých aktérov pri vyplňaní testu nevykazovalo žiadne znaky korupčného správania.

II.

Odvolaie
a vyjadrenie k nemu

Proti tomu rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“). Podané odvolanie odôvodnil písomným podaním z 20. septembra 2019, v ktorom uviedol, že argumentácia Špecializovaného trestného súdu, uvedená v napadnutom rozsudku, je nesprávna a Špecializovaný trestný súd sa dôsledne nevysporiadal so všetkými okolnosťami dôležitými pre rozhodnutie. Prokurátor v tejto súvislosti uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný získal v porovnaní s ostatnými žiadateľmi nespornú výhodu, pretože nemusel absolvovať zdokonaľovací špeciálny výcvik v časti týkajúcej sa absolvovania prednášky a individuálnu prípravu. Z Plánu školenia na II. štvrťrok (č. l. 63 - 64 spisu) totiž vyplýva, že je povinnosťou každého žiadateľa o zdokonaľovací špeciálny tréning absolvovať jeden deň školenia v trvaní 8 vyučovacích hodín, čomu sa obžalovaný vyhol a absolvoval len overenie vedomosti (testy), ktoré vyplnil za cca. 1,5 minúty.

Dôvodom poskytnutia dvoch fliaš obsahujúcich víno svedkom M. a P. bolo práve to, aby obžalovaný nemusel absolvovať prednášku a individuálnu prípravu. Jednoznačným dôkazom o tom, že išlo o úplatok, je podľa prokurátora práve odmietanie úplatku svedkami M. a P. po tom, čo im obžalovaný fliaše ponúkol. Samotní svedkovia na obrazovo-zvukovom zázname hovoria o tom, že majú teraz problém, ale po zdráhaní sa nakoniec úplatok prijímajú a svedok P. ho odkladá do skrine. Pokiaľ Špecializovaný trestný súd v napadnutom rozsudku hovoril o neexistencii príčinnej súvislosti medzi fliašami alkoholu a poskytnutím výhody, prokurátor poukázal na to, že obžalovaný týmto získal výhodu tak, ako prokurátor vyššie uviedol. Zároveň v tejto súvislosti prokurátor dodal, že pri obstarávaní vecí všeobecného záujmu nie je potrebné, aby podplácajúci získal nejakú výhodu alebo uprednostnenie, ale postačuje súvislosť s obstarávaním vecí všeobecného záujmu. Okolnosť, že fliaše boli položené relatívne dlhý čas na gauči, nemá podľa prokurátora žiaden význam, pretože svedkovia tento úplatok nakoniec aj tak konkludentne prijali.

O tom, že zo strany obžalovaného Mgr. H. H. išlo o úplatok, svedčí podľa prokurátora to, že obžalovaný nemusel absolvovať zdokonaľovací špeciálny výcvik v trvaní 8 vyučovacích hodín, ale len cca 1,5 minúty vyplňal test a preto im podľa prokurátora po vstupe do kancelárie ponúkol fliaše, kryjúc sa nevieryhodnou legendou. Prokurátor taktiež poukázal na to, že obžalovaný Mgr. H. H. by musel absolvovať zdokonaľovací špeciálny výcvik v predpísanom stanovenom čase a predpísaným spôsobom v riadnom termíne, pričom najbližší riadny termín bol 20. júna 2017 (č. l. 63 spisu) a obžalovanému končila platnosť povolenia 16. júna 2017 (č. l. 57 spisu), teda v deň, keď vykonal len test. Navyše, v prípade ak by obžalovaný 16. júna 2017 nezískal predĺženie povolenia, musel by navyše absolvovať aj tzv. základný kurz. Rovnako tak prokurátor poukázal na to, že svedkovia M. a P. najprv úplatok odmietli, že majú „problém“, neskôr ho však prijali (zjavne už podľa prokurátora problém nemali).

S poukazom na uvedené prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Špecializovaného trestného súdu čo do výroku o vine a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejedanie a rozhodnutie.

K odvolaniu prokurátora sa podaním z 2. októbra 2019 vyjadril obžalovaný Mgr. H. H. prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Sergeja Romžu, pričom uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými závermi a právnymi závermi, ku ktorým dospel konajúci súd v napadnutom

rozsudku. S odôvodnením odvolania prokurátora sa obžalovaný nestotožnil, pričom poukázal na to, že odhliadnuc od toho, že prokurátor v podanom odvolaní nedôvodne zamieňa znak objektívnej stránky spočívajúci v obstarávaní veci všeobecného záujmu s kauzalitou tohto pojmového znaku s pojmovým znakom samotného úplatku, čo možno dedukovať z normatívnej konštrukcie „v súvislosti“, pričom doplnil, že objektom tohto trestného činu je ochrana spoločenského záujmu na čistote verejného života prostredníctvom riadneho, nestranného a zákonného obstarania veci všeobecného záujmu.

Obžalovaný poukázal na to, že už z obsahu záverečnej reči prezentovanej obhajcom obžalovaného vyplýva, že obžalovaný nepopiera, že poskytnutie dvoch fliaš alkoholu inštruktorom naplní formálne pojmové znaky úplatku, tak ako to v konečnom dôsledku vyplýva aj z legálnej definície úplatku v zmysle § 131 ods. 3 Trestného zákona. Z argumentácie prezentovanej prokurátorom podľa obžalovaného vyplýva, že táto primárne smeruje k objektivizácii existencie pojmového znaku objektívnej stránky predmetnej skutkovej podstaty trestného činu, spočívajúceho v obstaraní veci všeobecného záujmu, teda k objektivizácii existencie neoprávnenej výhody, ktorú mal obžalovaný získať od inštruktorov.

Obžalovaný pritom zdôraznil, že v nariadení Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 68/2013 nie je deklarovaná povinnosť inštruktorov vytvárať plány jednotlivých školení, pričom termíny stanovené v pláne školení sú pre držiteľov povolení na jednotlivých Okresných riaditeľstvách Policajného zboru na to, aby vedeli, kedy inštruktori vykonávajú školenia. Termíny stanovené v plánoch školení teda nejako neobmedzujú inštruktorov v možnosti realizovať jednotlivé školenia individuálne aj mimo termínov stanovených v spracovaných plánoch školení a ani v možnosti žiadateľa absolvovať preskúšanie vo forme vyplnenia predpísaného testového formulára, bez absolvovania školení. Z uvedených dôvodov je obžalovaný toho názoru, že absolvovanie špeciálneho zdokonaľovacieho odborného školenia mimo oficiálne stanoveného plánu školení na II. štvrtrok 2017 nepredstavuje získanie ani poskytnutie neoprávnenej výhody, a z tohto dôvodu popísané konanie nemožno podľa obžalovaného subsumovať pod pojmový znak obstarania veci všeobecného záujmu.

Obžalovaný je toho názoru, že v predmetnom konaní absentuje jeden z obligatórných pojmových znakov objektívnej stránky prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona, spočívajúceho v poskytnutí neoprávnenej výhody, ktorá by nadobudla charakter obstarávania veci všeobecného záujmu. Rovnako tak konajúci súd v napadnutom rozsudku podľa obžalovaného správne ustálil absenciu kauzality medzi plnením poskytnutým obžalovaným inštruktorom vo forme dvoch fliaš alkoholu a absolvovaným špeciálnym výcvikom na vedenie motorových vozidiel.

Na základe vyššie uvedených skutočností obžalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

III.

Konanie pred odvolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnúť na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a zistil, že odvolanie prokurátora odôvodňuje zrušenie napadnutého rozsudku v celom rozsahu a vrátenie veci súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd ako súd odvolací preskúmaním na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu zistil, že súd prvého stupňa vykonal vo veci všetky potrebné a pre rozhodnutie vo veci dôležité dôkazy, avšak tieto nesprávne vyhodnotil, z čoho vyplynul nesprávny právny záver rezultujúci do oslobodzujúceho rozsudku.

V predmetnej veci je v prvom rade potrebné zdôrazniť, že nie je dôležité, či obžalovaný Mgr. H. H. vedel o pláne školení alebo nie, ale to, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžalovaný bol

prihlásený na termín výcviku 12. júna 2017, tohto sa nezúčastnil, pričom platnosť povolenia mu končila 16. júna 2020. V prípade skončenia platnosti povolenia by obžalovaný musel opätovne absolvovať základný výcvik. Ako to napokon aj samotný obžalovaný potvrdil, takýto zdokonaľovací výcvik nerobil prvýkrát, takže musel vedieť, čo obsahuje. Preto ak deň pred skončením platnosti volal svedkovi M., s ktorým si dohadoval termín, muselo mu byť zrejmé, že preskúšanie musí absolvovať najneskôr nasledujúci deň. Navyše, z obsahu telefonického rozhovoru je zrejmé, že medzi obžalovaným a svedkom prebehla telefonická komunikácia ešte deň pred 15. júnom 2017 (keďže obžalovaný hovorí „...My sme včera spolu rozprávali..... a svedok neskôr hovorí „No čo vy ste z te z tej misie, hej? Čo ste na misii.“). V tejto súvislosti taktiež najvyšší súd dáva do pozornosti, že nie je zrejmé, z akého vykonaného dôkazu vyplýva konštatovanie prvostupňového súdu o tom, že číslo na svedka M. dostal obžalovaný od svojho nadriadeného, keďže zo zvukového záznamu z 15. júna 2017 vyplýva, že číslo obžalovaný získal od B. O.Š. a z obrazovo-zvukového záznamu vyplýva, že pri vypisovaní žiadosti obžalovaný uvádza, že jeho nadriadený je plk. JUDr. U. F. (čo je zrejmé aj zo žiadosti na č. l. 57 spisu).

Vo vzťahu k úplatku, ktorý mal obžalovaný svedkom poskytnúť, je potrebné uviesť nasledovné:

Obžalovaný vo svojej výpovedi z 25. júna 2018, ako aj v záverečnej reči a vo vyjadrení k odvolaniu prokurátora uvádza, že jeho zámerom bolo uctiť si svojich kolegov a taktiež šíriť kultúru a zvyky krajiny, do ktorej bol vyslaný, pričom takýto druh pozornosti poskytol viacerým kolegom. V rozpore s týmto tvrdením obžalovaného je však jeho vyjadrenie vyplývajúce z obrazovo-zvukového záznamu zo 16. júna 2017, keď obžalovaný uviedol: „Ale no, tak si to niekam rýchlo odložte ... To je pravý moldavský šesťročný a to tam nie je také drahé, tak ochutnajte, vážne. Tam vyrobený, budete mať. To je koľko? Pol litrovka. No, berte, berte...“ S týmto rozporom, keď obžalovaný na jednej strane uvádza, že tento druh pozornosti poskytol viacerým kolegom a na strane druhej po vyjadrení svedka, že budú mať problém, svedkov nabáda, aby si ním prinesený alkohol odložili (pričom žiadnym spôsobom vtedy neuviedol, že takúto pozornosť doniesol viacerým kolegom, resp. že si svedkov týmto spôsobom chcel uctiť, podobne ako ďalších svojich kolegov), sa Špecializovaný trestný súd nevysporiadal. Rovnako tak Špecializovaný trestný súd nekonfrontoval ani tvrdenie obžalovaného o uctení si kolegov s tým, že z obsahu telefonického rozhovoru i obrazovo-zvukového záznamu je zrejmé, že so svedkami M. a P. sa obžalovaný Mgr. H. H. predtým nestretol, keďže si vykali a svedkovia sa ho pýtali, kde aktuálne slúži, kde pôsobil predtým a pod. V odôvodnení napadnutého rozsudku absentuje, ako sa prvostupňový súd s týmito rozporami vo vykonanom dokazovaní vysporiadal.

Špecializovaný trestný súd sa nezaoberal ani otázkou, z akého dôvodu obžalovaný fľašky odovzdal pred testom a nie až po jeho vykonaní, ak tvrdí, že išlo o uctenie si kolegov, taktiež otázkou, z akého dôvodu sa svedok P., pri vyplňaní testu obžalovaným, v čase keď fľašky ležali na pohovke, sústavne nervózne pozeral do otvorených dverí na kancelárii, ďalej s faktom vyplývajúcim z obrazovo-zvukového záznamu, že po odchode obžalovaného z kancelárie tento istý svedok rýchlo vzal obe fľašky a vložil ich do skrine vedľa pohovky, o nejaký čas ich vybral a odniesol ich kamsi mimo kanceláriu, pred záverom pracovnej doby ich opäť priniesol. Za predpokladu pravdivého tvrdenia obžalovaného o pozornosti pre kolegov, nebol podľa názoru odvolacieho súdu namieste tak ostrážitý postup zo strany svedka P. prihliadajúc na vyjadrenia obžalovaného a tohto svedka, keď sa dohovárali, či vziať alebo nevziať fľašky svedkom, keď komentoval svedok P. a M. pred odchodom z kancelárie, aké fľašky si nesú domov - slovné prejavy spojené s vyššie označenými obsahmi obrazových záznamov.

Vo vzťahu k obžalobe uvádzanému vyplňaniu testu nepovolenými pomôckami je potrebné poukázať na to, že v napadnutom rozsudku sa Špecializovaný trestný súd žiadnym spôsobom nevysporiadal s obhajobou obžalovaného a s prokurátorom tvrdenou skutočnosťou, a síce akým iným spôsobom, ak nie nepovolenými pomôckami, sa obžalovanému podarilo odpovedať spolu na 66 testových otázok (jeho odpovede sú zaznačené na č. l. 61 spisu) za cca 91 sekúnd, teda zodpovedanie jednej otázky (pričom každá mala na výber 3 možnosti) mu v priemere trvalo približne 1,38 s a počas tejto doby ešte stíhal odpovedať na otázky svedkov, takže sa minimálne určitú časť tejto doby plne nekoncentroval len na predložený test. Navyše, z odpoveďového hárku na č. l. 61 spisu je zrejmé, že v rámci každej z

troch častí [predpisy o cestnej premávke, interné predpisy a test pre kategórie (VS, RS)] obžalovaný odpovedal na otázky z iného čísla testu (v prípade predpisov o cestnej premávke test č. 12, v prípade interných predpisov test č. 3 a v prípade testu pre kategórie (VS, RS) test č. 1), takže zrejme nešlo o jeden druh testu z každej časti, ktorý by obžalovaný opakovane pri každom výcviku vyplňal a z tohto dôvodu odpovede na testové otázky už v podstate poznal (ako to obžalovaný uviedol vo svojej výpovedi), ale minimálne v časti Predpisy o cestnej premávke išlo najmenej o 12 rôznych testov (keďže obžalovaný odpovedal na otázky z testu č. 12, pričom viacero testov potvrdzuje aj kovová „matica“, ktorou svedok P. opravuje obžalovaným vyplnené odpovede), pričom nie je zjavné, ako by si obžalovaný pamätal odpovede na také množstvo testových otázok a za tak krátky čas by sa v nich vedel zorientovať. S čím sa Špecializovaný trestný súd taktiež žiadnym spôsobom nevysporiadal, bola skutočnosť, že obžalovaný si po vyplnení odpovedí v trvaní cca 91 sekúnd tieto žiadnym spôsobom ani neskontroloval a prakticky okamžite po dopísaní mu svedok P. odpoveďový hárok zobral (bez akejkoľvek pripomienky zo strany obžalovaného, že by si chcel zaznačené odpovede ešte skontrolovať).

Podľa názoru odvolacieho súdu tieto skutočnosti tvoria reťaz nepriamych dôkazov o tom, z akého dôvodu boli fľašky poskytnuté, že svedkovia P. a M. ich zjavne nevnímali ako pozornosť kolegu, ktorého takmer predtým nepoznali, vykali si s ním, pýtali sa na jeho skúsenosti na misii, avšak poskytl mu „čosi“, čo obžalovanému pomohlo takmer astronomickou rýchlosťou vyplniť test obsahujúci 66 otázok a nakladali „s pozornosťou“ obžalovaného ako s veľmi nebezpečným predmetom. Špecializovaný trestný súd ohľadom týchto skutočností neposkytol v napadnutom rozsudku dostatočne logické odôvodnenie pre jeho záver o oslobodení obžalovaného. Rovnako tak v napadnutom rozsudku žiadnym spôsobom nevysvetlil, z akého dôvodu dospel k odlišnému právnomu názoru ohľadom uznania viny obžalovaného vo vzťahu k vlastnému trestnému rozkazu zo 4. júla 2019, ktorým obžalovaného pôvodne uznal za vinného a uložil mu peňažný trest vo výške 200,- eur. Odvolací súd pritom nebráni súdu prvého stupňa, aby dospel k akémukoľvek svojmu logickému a odôvodnenému záveru, avšak tento by nemal byť v rozpore s elementárnou logikou a dôkazmi obsiahnutými v spise a mal by byť dostatočným, vnútorne nerozporným, spôsobom odôvodnený.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.